

TARTALOM

- AZ ÁLLATKÍNZÁS BŰNCSELEKMÉNYE
- LEGRÉGEBBI TÁRSAINK, A KUTYÁK
- KINN, A TERMÉSZETBEN

Az utóbbi 2-3 évtizedben egyre hangsúlyosabbá vált az állatok védelme Magyarországon. A folyamat nem csak a jogalkotás terén figyelhető meg, hanem a lakosság érzékenységének erősödésén is, a többségnek nő a környezetében lévő állatokkal való együttérzése és csökken a toleranciája, ha elhanyagolással vagy bántalmazással szembesül. Ennek eredményeként évről-évre számtalan bejelentés érkezik a hatóságokhoz, ezáltal pedig véget érhet a sanyarú sorsban élő kutyák, macskák stb. szenvedése. Saját tapasztalataink szerint ebben a nők járnak az élen, ők teszik a legtöbb bejelentést. A folyamatot úgy is felfoghatjuk, mint egy letűnt világ végleges felszámolását.

Zajcsek Alfons ny. százados a m. kir. csendőrkutyatelep igazgatójának Az eb nevelése és kiképzése című 1925-ben megjelent könyvében még az alábbiakat olvashatjuk a kutya vadak iránti közömbössé tételének módszerei között:

„Egy másik módszert egy hazánkbeli igen közismert, neves vizslakiképzőtől hallottam. A vezető a terepben egy bokor mögé egy embert rejt, aki egy jó ostorral van felszerelve. A bokorhoz egy madzaggal egy eleven nyúl van kötve. A vezető ebjével, mintha mi sem lenne, arra sétál, úgy hogy az eb a nyulat észrevegye. Mihelyt az eb a nyúlnak futva, hozzáért, akkor a bokor mögötti segítőszemély előugrik és a z ostorral az ebet ott és úgy, ahogy éri, alaposan ütni kezdi. Véleményem szerint ez igen jó módszer, de a szolgálati ebeknél csak növendékkorukban lesz alkalmazható.”

Az állatkínzás bűncselekménye

Btk. 244. §

Vidéki gyökerekkel rendelkezők között akadhatnak olyanok, akiknek vannak még emlékeik arról, hogy idős asszonyok a nemkívánt macskaszaporulatot vízbe fojtották, majd elásták. Ez valaha elterjedt megoldás volt és sem jogi, sem pedig erkölcsi elmarasztalással nem járt. Gondolhatnánk, hogy ezen már túl vagyunk, de a régi dolgok soha nem tűnnek el egyik napról a másikra, hanem inkább olyanok, mint a kialudt tűz forró parazsa, amiből esetenként felcsap még egy-egy kisebb lángnyelv.

Az állatkínzás bűncselekményét az követi el, aki gerinces állatot indokolatlanul oly módon bántalmaz, vagy gerinces állattal szemben indokolatlanul olyan bánásmódot alkalmaz, amely alkalmas arra, hogy annak maradandó egészségkárosodását vagy pusztulását okozza, illetőleg gerinces állatát vagy veszélyes állatát elúzi, elhagyja vagy kiteszi.

Mindebből természetesen nem az következik, hogy erkölcsös dolog lenne a légy szárnyát vagy a kaszaspók lábát kitépni, a gilisztát feldarabolni stb., azonban büntetőjogi következménye az ilyen cselekedeteknek nem lesz, mivel nem gerinces állatokról van szó.

A törvény szövegéből az is következik, hogy gerinces állat olyan módon történő bántalmazása vagy elhanyagolása, ami nem alkalmas arra, hogy annak maradandó egészségkárosodását vagy pusztulását okozza, az nem bűncselekmény. Ebből viszont nem következik az, hogy a Btk. által meghúzott „vörös vonalig” bármit szabad, mert az állatok kíméletéről és védelméről szóló 1998. évi XXVIII. törvényben, valamint a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendeletben foglaltak megszegése is szankcionálható, az elkövetővel szemben bírság kiszabásának lehet helye.

Utóbbi jogszabály pl. az akvaristák számára is tartalmaz előírásokat, így aki felelős, jogkövető állattartó akar lenni, annak egyrészt ismernie kell a hatályos előírásokat, a vele, mint állattartóval szemben támasztott követelményeket, továbbá a tulajdonában lévő állatra jellemző igényeket. Ugyanis a hivatkozott jogszabályok megszegői között nem csak a régi állattartó kultúra képviselői jelennek meg, hanem a tudatlan, érzéketlen, önző emberek is.

Legrégebbi társaink, a kutyák

Nem mindegyik kanapélakó

Az áldozatok leggyakrabban a kutyák. Ők lettek először társaink az állatok közül, velük élünk a legszorosabb kapcsolatban, ezért potenciálisan nekik tudunk ártani a legkönnyebben. Nem csak az a gazda okoz szenvedést az ebnek, aki folyamatosan láncon kikötve tartja, hanem az is, aki státuszszimbólumként választja, anyagi jólétét, stílusát demonstrálja vele a külvilág felé, azonban személyes tulajdonságai nem kompatibilisek a választott fajta sajátosságaival.

A nagy mozgásigényű vadász- és pásztorkutyák nem lesznek boldogok egy mindenhol autóval járó gazdi mellett, aki a garázkaput is távirányítóval nyitja ki. Családtagjainkkal, barátainkkal akkor vagyunk a legbőkezűbbek, ha elsősorban figyelmet szentelünk nekik és időt fordítunk rájuk, nem pedig pénzt. Nincs ez másképp a kutyaajták többségével sem, akik igénylik a rendszeres fizikai és szellemi lefárasztást, ami az állattartó aktív közreműködése nélkül elképzelhetetlen. Aki ezt elmulasztja, az természetesen még nem sért jogszabályt, azonban felelős állattartónak sem nevezhető. Eljárások olyan felelőtlen emberek ellen indulnak, akik nem biztosítanak védelmet az ebnek az időjárás viszontagságaival szemben, elhanyagolják az etetését, friss vízzel történő ellátását, folyamatosan láncrelve tartják, bántalmazzák, sérüléseit, betegségét nem kezelik, elhanyagolják.

Négy lábú barátainkat esetenként nem csak a gazdájuktól, hanem a szomszédoktól is okunk lehet féltetni. Akadnak még olyanok, akik a számukra kellemetlen ugatásnak fagyálló folyadékba áztatott vagy tűkkel teleszurkált virslivel próbálnak véget vetni, pedig a fűkasza vagy a flex hangja általában ennél jóval kellemetlenebb, mégsem törünk azt ezt használó személyek életére.

A lépuska birtoklása sem való mindenkinek. Aki beéri azzal, hogy céltáblán vagy üres konzervdobozokon teszteli ügyességét, azzal nincs baj, de esetenként azzal is szembesülnünk kell, hogy madarak és macskák is célkeresztbe kerülhetnek. A lövés gyakran okozza ezeknek az állatoknak a pusztulását, ami nem feltétlenül következik be azonnal, hanem megelőzheti még azt egy fájdalmas haláltusa is.

A kutyák vemhességének megítélését illetően még megosztott a tudomány. Az Egyesült Államok és Norvégia képezi a két pólust. Míg a tengerentúlon a mielőbbi ivartalanítást szorgalmazzák egyes betegségek megelőzése céljából, addig a skandináv országban éppen ellenkező a gyakorlat, az ebek többsége élete végéig ivaros marad. Abban azonban nincs különbség, hogy az állattartónak óriási a felelőssége a világra jött alom sorsát illetően. Nem csak a kölykök likvidálása képez bűncselekményt, hanem azoknak a magára hagyása is. Az út szélére lelketlenül kitett kiskutyák miatt is indult már számos esetben büntetőeljárás.

Kinn, a természetben

A vadon élő állatok kímélete

A vadon élő állatok jóléte tekintetében is van felelősségünk. Amikor kimegyünk a természetbe, akkor járunk el helyesen, ha ott semmit nem változtatunk meg. Nem csak az elhagyottak tűnő őzgida magunkhoz vételétől, a madárfészkek kifosztásától kell tartózkodnunk, hanem attól is, hogy az élettelen tereptárgyakat leromboljuk vagy áthelyezzük. Természetkárosítás bűncselekményének gyanújának megállapítására alkalmas valamely patakon épített hódgát elbontása, épületen lévő fecskefészkek leverése stb. Ez tehát már nem állatkínzás, hanem egy másik bűncselekmény.

Az erdőben talált szarvasagancs sem szabad préda, elvitele lopásnak minősül. Ez önmagában nem állatkínzás, azonban van a gyűjtésnek egy rámenősebb, célirányosabb és kegyetlenebb módszere is, amikor az agancshullajtás időszakában az elkövetők addig hajtják az állatokat, amíg azoknak a trófeája le nem válik a menekülés során elszenvedett mechanikus behatásoktól. Ilyenkor a következmények kiszámíthatatlanok. Végző soron az is előfordulhat, hogy a menekülő állat fennakad a vadvédelmi kerítésen, vagy kirohan az országútra, ahol elüti egy autót. Ez esetben a lopáson kívül más bűncselekmény elkövetése is megállapíthatóvá válik.

Az erdőben történő szemetelés nem csak azért tiltott, mert a hulladék lebomlási idejének végéig – ami számos esetben hosszabb egy ember életénél – csúfítja a tájat, hanem azért is, mert közvetlen veszélyt jelenthet az állatokra. Különböző egészségügyi problémák miatt egyre többen kényszerülnek mesterséges édesítőszerekkel készített élelmiszereket fogyasztani. Az ilyen ételmaradék, ha a vadak szabad prédájává válik, egyes fajok egyedeinek (pl. róka) akár a halálát is okozhatja. Hasonló eredménnyel járhat, ha az eldobott ennivalót az éhes állat a csomagolásával együtt fogyasztja el. A természetjáró felelőssége, hogy amit az erdőbe magával vitt, azt maradéktalanul vigye is haza. Ha induláskor elbírta a teli hátizsákját, akkor a már megfogyatkozott készletek cipelése sem okozhat gondot.

Információkérésrel forduljon hozzánk bizalommal!

Veszprémi Rendőrkapitányság
8200 Veszprém, Bajcsy-Zsilinszky utca 2.
Tel: 06-88/428-022
E-mail: rauszi@veszprem.police.hu

A kiadásért felel: Rausz István r. ezredes rendőrkapitány

Tájékoztatjuk, hogy a Rendőrségi Adatvédelmi Nyilvántartás szerinti adatvédelmi tájékoztató a következő linkről letölthető:

<http://www.police.hu/hu/a-rendorsegrol/adatvedelem/altalanos-informaciok>
Tájékoztatjuk továbbá, hogy amennyiben a jövőben nem kívánja hírlevelünket megkapni, a Veszprémi Rendőrkapitányság rauszi@veszprem.police.hu e-mail címre küldött üzenetével kérheti e-mail címe törlését.